

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ ਮਹਲਾ ੩

Maaroo, Solhay, Third Mehl:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥

By the Hukam of His Command, He effortlessly created the Universe.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥

Creating the creation, He gazes upon His own greatness.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥

He Himself acts, and inspires all to act; in His Will, He pervades and permeates all. ||1||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥

The world is in the darkness of love and attachment to Maya.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰਾ ॥

How rare is that Gurmukh who contemplates, and understands.

ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥

He alone attains the Lord, unto whom He grants His Grace. He Himself unites in His Union. ||2||

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥

Uniting with Himself, He bestows glorious greatness.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥

By Guru's Grace, one comes to know the Lord's worth.

ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੁ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੁਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਹੇ ॥੩॥

The self-willed manmukh wanders everywhere, weeping and wailing; he is utterly ruined by the love of duality. ||3||

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਵਿਚੇ ਪਾਈ ॥

Egotism was instilled into the illusion of Maya.

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥

The self-willed manmukh is deluded, and loses his honor.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਰਾਚੈ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੪॥

But one who becomes Gurmukh is absorbed in the Name; he remains immersed in the True Lord. ||4||

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥

Spiritual wisdom is obtained from the Guru, along with the jewel of the Naam, the Name of the Lord.

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥

Desires are subdued, and one remains immersed in the mind.

ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੫॥

The Creator Himself stages all His plays; He Himself bestows understanding. ||5||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥

One who serves the True Guru eradicates self-conceit.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥

Meeting with his Beloved, he finds peace through the Word of the Shabad.

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੬॥

Deep within his inner being, he is imbued with loving devotion; intuitively, he becomes one with the Lord. ||6||

ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤਾ ॥

The Destroyer of pain is known through the Guru.

ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥

The Great Giver, the Life of the world, Himself has met me.

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੋਈ ਬੁਝੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥

He alone understands, whom the Lord joins with Himself. Fear and doubt are taken away from his body. ||7||

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ॥

He Himself is the Gurmukh, and He Himself bestows His blessings.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥

Through the True Word of the Shabad, serve the True Guru.

ਜਰਾ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੮॥

Old age and death cannot even touch one who is in harmony with the True Lord. ||8||

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥

The world is burning up in the fire of desire.

ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥

It burns and burns, and is destroyed in all its corruption.

ਮਨਮੁਖੁ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਕਬਹੂ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੯॥

The self-willed manmukh finds no place of rest anywhere. The True Guru has imparted this understanding. ||9||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥

Those who serve the True Guru are very fortunate.

ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥

They remain lovingly focused on the True Name forever.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥

The Immaculate Naam, the Name of the Lord, permeates the nucleus of their inner being; through the Shabad, their desires are quenched. ||10||

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥

True is the Word of the Shabad, and True is the Bani of His Word.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣੀ ॥

How rare is that Gurmukh who realizes this.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥

Those who are imbued with the True Shabad are detached. Their comings and goings in reincarnation are ended. ||11||

ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਏ ॥

One who realizes the Shabad is cleansed of impurities.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥

The Immaculate Naam abides within his mind.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵਹਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥

He serves his True Guru forever, and egotism is eradicated from within. ||12||

ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੁਝੈ ॥

If one comes to understand, through the Guru, then he comes to know the Lord's Door.

ਨਾਮ ਵਿਹੁਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥

But without the Naam, one babbles and argues in vain.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥

The glory of serving the True Guru is that it eradicates hunger and thirst. ||13||

ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਬੁਝੈ ॥

When the Lord unites them with Himself, then they come to understand.

ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣਾ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਝੈ ॥

Without spiritual wisdom, they understand nothing at all.

ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥

One whose mind is filled with the Guru's gift forever - his inner being resounds with the Shabad, and the Word of the Guru's Bani. ||14||

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥

He acts according to his pre-ordained destiny.

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥

No one can erase the Command of the Primal Lord.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਵਾਸਾ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥

They alone dwell in the Sat Sangat, the True Congregation, who have such pre-ordained destiny. ||15||

ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥

He alone finds the Lord, unto whom He grants His Grace.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥

He links his consciousness to the deep meditative state of the True Shabad.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਦਰਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥

Nanak, Your slave, offers this humble prayer; I stand at Your Door, begging for Your Name. ||16||1||